

7. VELIKONOČNA NEDELJA, 28.5.

7.00: živi in + farani

9.00: + Angela DERMOTA, 30. dan

+ Franc RAJH, 29. obl., in vsi + iz družine RAJH

10.30: + Justina GOLOUH, 2. obl., in Mihael

Šmarnice pri kapelicah in križih v maju 2017

Prejšnjo nedeljo so bila tri srečanja:

pri Pušnikovi kapelici v Radobljah, pri
Bezgovškovi kapelici v Spodnji Rečici in pri
Brečkovem - Vodiškovem križu v Stopcah.

V nedeljo, 21. maja, bodo šmarnice:

ob 17.00, v Stopcah, pri Zemetovem - Mesjakovem
križu,

ob 16.00 pri Novakovi kapelici v Debru,

ob 17.00 pri Jenčičevi kapelici (ob Eurospinu) v
Spodnji Rečici.

V nedeljo, 28. maja, bodo šmarnice:

ob 15.00, v Gabrnem, pri Pajkovi kapelici,

V tednu od 22. do 26. maja je reden verouk.

Pred nami sta dva tedna, ko se bo **sobotna večerna sveta maša pričela pol ure prej** kot običajno. V soboto 27. maja bo večerna sveta maša ob 18.30 zaradi obhajanja 25. letnice cerkvenega pevskega zbora Koral in njihovega nastopa v Kulturnem centru ob 20.uri, v soboto 3. junija pa zaradi zaključka veroučnega leta in programa, ki bo po sobotni večerni sveti maši ob podelitvi spričeval. Prosimo za razumevanje in vabimo k mašni daritvi in obhajanju slovesnosti.

Zahvala letošnjim staršem prvoobhajancev, ki so se v zelo lepem številu odzvali k pripravi svetišča in okolice za obhajanje praznika prvega svetega obhajila. Z izvirnimi zamislimi in mnogo dobre volje so delo zelo lepo opravili, s tem pa dali najlepši zgled naše skupne skrbi za svetišče.

Maše v prihodnjem tednu

6. VELIKONOČNA NEDELJA, 21.5.

7.00: živi in + farani

+ Frančiška, Pavel VODIŠEK, Peter in Ana KNEZ

9.00: + iz družin ALEŠ, PESJAK

10.30: prvoobhajanci, njihovi starši in botri

+ Mihael, Justina GOLOUH

15.00: VERA IN LUČ

PONEDELJEK, 22.5., prvi prošnji dan

9.00 **Marija Gradec:** + Terezija KURAT in Marjan

+ Anika VODIŠEK

19.00: + Fanika IMENŠEK, osm.

TOREK, 23.5., drugi prošnji dan

9.00 **Sveti Krištof:** + Stanislav PUŠNIK in družina ROZMAN

+ Janez HABE

19.00: + Vinko KRAŠOVC

molitvena ura po maši

SREDA, 24.5., tretji prošnji dan, sv. **Marija, Pomoč. kr.**9.00 **Sveti Mihael:** + Marija TUŠEK, 20. obl.

+ brat kapucin Franček HRASTNIK

+ Ana HRASTNIK

19.00: + starši DEŽELAK, BEZGOVŠEK in teta Pavla

ČETRTEK, 25.5., **GOSPODOV VNEBOHOD**

7.00: Bogu in Materi Božji v zahvalo

10.30: + Gregor LESKOŠEK

19.00: + Franci in Dragica CESTNIK, obl.

PETEK, 26.5., sv. **Filip Neri**, duhovnik

7.30 : + Ivanka KRAJNC, 8. obl. (Tovsto)

19.00: + Karolina BELEJ

+ Blaž LOKOŠEK

SOBOTA, 27.5., bl. **Alojzij Grozde**, mučenec18.30: + Justina BALOH, obl., mož Jože in vsi + iz
družine BALOH

+ Martin KAJTNA, 20. obl.

+ Zinka KOŠEC in sorodniki

MARTINOVA LILIJA

21. maj 2017, leto 9, št.:21

Znameniti laški duhovniški rojak **dr. Janez Belej** je leta 1976 zapisal spomine na prehojeno življensko pot z naslovom *Moja pot k oltarju*. V njih odkriva utrip domačega ognjišča, vero, običaje in navade. Spomini so ohranjeni v rokopisu. Iz bogate vsebine objavljamo v Martinovi liliji določene drobce.

O vražah, ki so jih pripovedovali hlapci in o očetovem končanju vraž:

Hlapci so vedeli povedati, da se na sveto noč tudi živina med seboj pogovarja; vedeti je treba, da so v starih časih kmečki hlapci spali v hlevu in na pogradu. Kdor bi na božično noč sedel v lati kozolca, bi nekako zvedel vse, kar se bo zgodilo v prihodnjem letu. Ako bi slišal godce, je bilo pričakovati vesele svatbe. Pribijanje žebljev naj bi bilo pribijanje krste, torej smrti. Mukanje živine ali kruljenje svinj pa naj bi pomenilo hude bolezni. Da bi nas pa oče nekako odvrnil od takih vraž, je vedel povedati, kako se je kmetu, ki je ves premražen sedel na tretji lati, prikazal sam hudič, kot velik črn pes z žarečimi očmi. Ves prestrašen kmet naj bi se bil priporočil Božjemu detetu, in vrag je izginil.

Pripovedovali so tudi, da je treba na sveto noč iti trikrat okrog hiše in potem pogledati skozi okno v izbo, pomniti je treba, da so hiše bile skoraj povsod pritlične, in videti je mogoče vse, kar naj bi se pripetilo v prihodnjem letu. Oče je pravil o neki kmetici, ki je naskrivaj izginila iz izbe, da pač nihče ni vedel za njeno početje in njene vraže, in potem verjetno šla trikrat okoli hiše. Zjutraj naj bi jo našli pod oknom zmrznjeno v snegu. Oče je dejal, da jo je najbrž preplašil hudobni duh, in je tako žalostno umrla zaradi vraž.

Kdor bi na sveti večer in to ravno o polnoči na križpotju zarezal v zemljo krog in sedel vanj, bi mu prišel hudič praviti, kje ima skrite zaklade.

O navadah ob sveti noči: Naše navade iz svete noči pa so bile veliko lepše. Zvečer je mama naložila v krušno peč velikih klad, tako da je bila peč zelo vroča in toplota je prijetno zagrela vso izbo. Vsaj do polnoči ni bila navada, da bi šli v posteljo češ, saj tudi Marija in Jožef nista to noč našla udobne postelje. Polegli smo se po klopeh za pečjo, ali pa tudi kar po tleh, saj v izbi je

bilo zelo toplo. Vsak je dremal v svojem kotu in čakal Jezuščka. Prav nič nas ni bilo strah, saj je petrolejka vso noč gorela, ali namesto te lučka pri jaslicah, da bi pač Jožef in Marija, ako bi še enkrat iskala prenočišča, lahko našla našo razsvetljeno hišo in vstopila. Z veseljem bi jima odstopili prostor pri topli peči in jima postregli z jabolčnikom in svežim kruhom, še suhega sadja in orehov bi prinesli.

To noč nismo zaklenili glavnih hišnih vrat, to pač zato ne, da bi Marija in Jožef lahko stopila v hišo, tudi če bi vsi spali in ne bi slišali trkanja. V poznejših letih, ko smo vsi otroci šli k polnočnici, in je tako ostala mama sama doma od enajste ure pa nekako do dveh po polnoči, nismo pripravili mame do tega, da bi zaklenila hišna vrata.

O praznovanju božiča: Omeniti pa moram, da v mojih ranih letih v Laškem ni bilo polnočnice. Ko pa so pozneje vpeljali to lepo službo Božjo, smo pa šli vsi otroci v cerkev, če le ni bila preveč slaba pot.

Božični dan pa nismo nič posebno obhajali. Tudi če smo bili pri polnočnici, smo se udeležili še treh sv. maš zjutraj. Vendar ta dan ni bilo pridige. Gospod dekan je za nekaj minut prišel na prižnico in prav prisrčno voščil vsem vesele božične praznike in izrazil prepričanje, da enako tudi mi njemu želimo, nakar smo vsi prikimali, govoriti pa v cerkvi nismo smeli, čeprav bi mu bili radi tudi z besedami izrazili naša dobrohotna voščila.

Po svetih mašah smo postali pred cerkvijo in segli v roke sorodnikom, vsem po vrsti, in jim voščili. Na poti domov smo spet voščili sovaščanom in znancem, če tega že nismo storili po polnočnici.

Doma pa smo se držali na peči, saj sankati se nismo smeli in tudi ne obiskati sosedov. Kakor sem že omenil, je bil obed za božič prav preprost.

Štefanov dan je pri nas bil praznik, in tudi v cerkvi je bilo kot ob zapovedanih praznikih. Župnik je zopet pridigal in se nekako oddolžil za prejšnji dan. Popoldne pa je spet prišlo na vrsto sankanje z vaškimi pobalini.

(prihodnjič nadaljevanje)

Prvoobhajanci 2017 v laški nadžupniji

V mesecu maju se veselimo z našimi **letošnjimi prvoobhajanci**. V letu, ko obhajamo stoletnico prikazovanj Marije trem pastirčkom v Fatimi, smo še posebej pozorni na veselje, ki ga izražajo prvoobhajanci s pripravo na sveto spoved in prejem svetega obhajila. V molitev jih priporočamo:

BENEDEK Frida	MAČEK Nina
BUKOVŠEK Alja	MASTNAK Miha
ČEPIN Nejc	MASTNAK Tim
ČEPIN Neža	PUŠNIK Jani
DEJAK Amelie	RAZBORŠEK VODIŠEK
DOBRAVC Lucija	Maks
DORNIK Lana	SELIČ Anja
HERCOG Nejc	STARIČ Neža
HIRCI Lovro	ŠEGA Špela
HOLCER Erik	ŠKORJA Urban
HRASTNIK M. Emanuela	TERŠEK Kaja
HRASTNIK Mihael	TRBOVC Tinea
JANČIČ Anja	VERK Mineja
JUTERŠEK Martina	VIDEC Aleš
KOLŠEK Anže	VODIŠEK Gaja
LORGER ČATER Lara	ŽUŽEK Jerneja
MAČEK Mateja	

Starši letošnjih prvoobhajancev so se pri krašenju in čiščenju cerkve odločili, da naj kip vstalega Zveličarja, ki je bil v letošnjem velikonočnem času še posebej poudarjen kot vrtnar, krasi laško svetišče ob slovesnosti prvega svetega obhajila. Kot vrtnarja ga Magdalena najprej prepozna, ko v solzah in veliki ljubezni skuša izkazati ljubezen mrtvemu Gospodu. Te velikonočne rane Vstalega in njegovo vprašanje: *Žena, zakaj jokaš?* so bili prvi znanilci sadu tiste ljubezni, ki zmore premagati vso žalost, tpljenje, razočaranja in se spremeni v eno samo ljubezen. Ta ljubezen se najlepše odraža v sveti evharistiji, zato so na drugo stran postavili simbol te evharistične skrivnosti, Sveto rešnje telo in kri. Na eni strani poveščani tpeči Gospod, na drugi strani pa sveta evharistija, torej "zahvala", ki jo skozi dolga stoletja, vse od prve Cerkve, doživljamo in živimo kot bližino Boga človeku.